

Міністерство освіти і науки України
Херсонський державний університет
Факультет української філології та журналістики
Кафедра мовознавства

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з навчальної та
науково-педагогічної роботи,
голова науково-методичної ради

«28» вересня 2018 р.

Програма атестації здобувачів вищої освіти з модуля
Лінгводиактика вищої школи

Спеціальність: 035.01 Філологія (українська мова та література)

Ступінь вищої освіти: магістр
Форма навчання: денна, заочна
Термін навчання: 1,4 роки

ПОГОДЖЕНО
на засіданні
науково-методичної ради
факультету української філології та журналістики
Голова НМР Ю.О. Омельчук

«06» вересня 2018 р.

Херсон – 2018 р.

Пояснювальна записка

Проблема врегулювання розвитку вищої освіти в Україні у контексті Болонського процесу надзвичайно актуальна. Вона вимагає підготовки висококваліфікованих фахівців рівня вищої освіти «магістр».

Атестація здобувачів вищої освіти «Лінгводидактика вищої школи» для здобуття рівня вищої освіти «магістр» є не тільки перевіркою теоретичних знань і практичних навичок з усіх лінгвістичних та літературознавчих дисциплін, що вивчалися впродовж усіх років навчання в університеті, але й важливим завершальним етапом у підготовці фахівця для вищої школи.

Це вимагає ґрунтовної підготовки майбутнього викладача, зокрема глибоких знань із «Методики викладання української мови у закладі вищої освіти», «Методики викладання української літератури у закладі вищої освіти», умінь творчо застосовувати їх на практиці. Атестація здобувачів вищої освіти передбачає перевірку основних питань курсу, виявлення знань про особливості навчально-виховного процесу у вищій школі, роль і місце в ньому української мови, зміст і технологію навчання, дослідницьку роботу студентів у галузі української лінгвістики й лінгводидактики, вивчення загальних питань охорони праці з урахуванням особливостей підготовки магістрів за відповідними напрямками підготовки та майбутньої професійної діяльності випускників тощо.

Питання до атестації здобувачів вищої освіти відображають орієнтацію магістрантів у реформуванні середньої і вищої освіти, найголовніші завдання підготовки сучасного філолога – викладача мовознавчих дисциплін на філологічних та мовного курсу на інших (нефілологічних) факультетах.

Рекомендована програма складена з урахуванням вимог, що висувуються до студентів на випускному екзамені, з метою виявлення різнобічних і глибоких знань з циклу фахових дисциплін.

Питання екзаменаційних білетів орієнтовані на перевірку системи знань випускника та його вміння чітко будувати свою відповідь із використанням належної кількості фактів й аргументів, оперуванням відповідним ілюстративним матеріалом для доведення висловленого.

Випускник повинен засвідчити вміння застосовувати набуті знання на практиці, розкривати закономірності навчально-виховного процесу у вищій школі з умінням виокремити етапи тих чи інших наукових парадигм. Актуальним постає завдання відповідності вимог державної атестації випускників вимогам сучасної школи.

МЕТА ПРОГРАМИ полягає у визначенні єдиних вимог до екзамену з лінгводидактики вищої школи для випускників із спеціальності 035. 01 Філологія (українська мова та література);

- перевірці теоретичних знань і практичних умінь і навичок із таких дисциплін: «Методика викладання української мови у закладі вищої

освіти», «Методика викладання української літератури у закладі вищої освіти»;

- установленні основних зв'язків між українською мовою і літературою, методикою навчання української мови та літератури у закладі вищої освіти та іншими дисциплінами;

- формуванні у студентів відповідальності за особисту та колективну безпеку і усвідомлення необхідності обов'язкового виконання в повному обсязі всіх заходів гарантування безпеки праці на робочих місцях.

РОЗДІЛ І. «МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ»

Концептуальні засади мовної освіти в Україні. Концепції мовної освіти 90-х рр. (Л. Мацько і С. Єрмоленко; М. Вашуленка, М. Плахотника та О. Біляєва; О. Біляєва та ін.); концепції мовної освіти в 12-річній школі (Українська мова як рідна; Українська мова в школах національних меншин) Л. Скуратівського та ін., опубліковані в 2002 р. і концепція профільного навчання української мови (М. Пентилюк, О. Горошкіна, А. Нікітіна (2006, 2009 рр.).

Стандартизація мовної освіти в Україні. Стандарт вищої школи. Державний стандарт базової і повної середньої освіти в Україні. Шляхи реалізації стандартизованої мовної освіти в середній і вищій школі.

Структура навчальних планів вищих навчальних закладів. Роль і місце курсу «Українська мова за професійним спрямуванням» у фаховій підготовці майбутніх спеціалістів. Основні завдання курсу.

Зміст філологічної освіти в Україні (навчальні плани, програми, підручники, посібники). Комплекс лінгвістичних дисциплін та їх роль у теоретичній і практичній підготовці учителів-словесників та викладачів вищих закладів освіти I-IV рівнів акредитації.

Структура і зміст навчальних і робочих програм з лінгвістичних дисциплін у закладах вищої освіти. Мета і завдання кожної дисципліни. Шляхи реалізації програм у сучасних умовах організації навчального процесу.

Зміст і форми організації навчальної роботи з лінгвістичних дисциплін (лекції, практичні, семінарські і лабораторні заняття). Форми і типи лекцій та інших занять.

Модульно-кредитна система лінгвістичної освіти в сучасних закладах вищої освіти. Дидактичні основи кредитно-модульної системи. Модульна робоча програма з методики навчання мови.

Індивідуальна і самостійна робота студентів з української мови. Форми самостійної роботи студентів-філологів. Організація самостійної роботи студентів-нефілологічних факультетів.

Форми навчально-виховної роботи у закладах вищої освіти з української мови (конкурс шанувальників (знавців) української мови ім. П. Яцика, лінгвістичні олімпіади, наукові конференції).

Форми контролю знань, умінь і навичок студентів з української мови (норми оцінювання; контрольні роботи, заліки, екзамени, колоквиуми).

Психологічні засади підготовки сучасного вчителя-словесника і викладача-філолога. Формування мовної особистості студента-філолога і не філолога. Удосконалення комунікативної компетенції студентів на основі їхньої мовленнєвої діяльності.

Дидактичні засади навчання української мови у закладах вищої освіти. Особистісний, компетентнісно-орієнтований, когнітивно-комунікативний підходи до навчання української мови. Методи і прийоми навчання. Інтерактивні методи навчання у закладах вищої освіти (дискусії, ділові ігри тощо).

Організація навчально- і науково-дослідницької роботи студентів з української мови. Форми дослідницької роботи студентів-філологів (реферати, курсові, дипломні й магістерські роботи, самостійні дослідницькі роботи – конкурсні роботи).

Педагогічна та виробнича практика студентів у закладах вищої освіти та реалізація їхньої комунікативних умінь і навичок. Методична підготовка студентів-філологів. Рівень володіння професійним і діловим мовленням студентами-нефілологами.

Методичне забезпечення викладання української мови у закладах вищої освіти. Аналіз монографій, підручників і посібників з української мови для закладів вищої освіти та лінгводидактики вищої школи.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна література

- а. 1. Барбіна Є.С. Гуманізація освіти. – Херсон: Айлант, 2001.
2. Беляєв О., Скуратівський Л., Симоненкові Л., Шелехова Т. Концепція навчання державної мови в школах України // Дивослово. – 1996. - №1. – С. 71-73.
3. Беляєв О.М., Вашуленко М.С., Плахотник В.М. Концепція мовної освіти в Україні // Рідна школа. – 1994. - №9. – С. 71-73.
4. Богданова І.М. Педагогічна інноватика. – Одеса: ТЕС, 2000.
5. Волкова Н.П. Педагогіка. – К.: Академія, 2002.
6. Голуб Н.Б. Самостійна робота студентів з риторики: Навчально-методичний посібник. – Черкаси: Брама-Україна, 2008.
7. Горошкіна О.М. Лінгводидактичні засади навчання української мови в старших класах природничо-математичного профілю. – Луганськ: Альма-матер, 2004.
8. Гуманітарні технології / За ред. В.В. Різуна. – К., 1994.
9. Демченко В.М. Мовне середовище. Екстралінгвістичний нарис про Південь України. – Херсон: Айлант, 2001.
10. Державний стандарт базової і повної середньої освіти // Дивослово. – 2004. - №3. – С. 76-81.
11. Інтеграційний курс соціально-педагогічної теорії і практики / За ред. І.М. Богданової. – Одеса: Пальміра, 2005.
12. Концепції мовної освіти 12-річної школи // Дивослово. – 2002. - №8. – С. 59-65.
13. Концепція вивчення української мови в 5-12 класах загальноосвітньої школи з російською мовою навчання // УМЛШ. – 2002. - №5. – С. 43-50.
14. Котик Т.М. Українська дошкільна лінгводидактика: історія, здобутки, перспективи. – Одеса: СВД М.П.Черкасов, 2004.
15. Леонтьєв А.А. Основы психолінгвистики. – М.: Смысл, 1999.
16. Лутай В.С. Філософія сучасної освіти. – К.: Магістр -S, 1996.
17. Любашенко О.В. Лінгводидактичні стратегії проектування процесу навчання української мови у вищій школі: Монографія. – Ніжин: Аспект-Поліграф, 2007.

- 18.Методика навчання і наукових досліджень у вищій школі / За редакцією С.У. Гончаренка, П.М. Олійника. – К., 2003.
- 19.Методика навчання української мови в середніх освітніх закладах / За ред. М. Пентилюк. – К.: Ленвіт, 2005.
- 20.методика навчання української мови у вищих навчальних та середніх освітніх закладах: Кредитно-модульний курс / За заг. редакцією О.І. Потапенка. – К.: Міленіум, 2006.
- 21.Огієнко Іван. Наука про рідномовні обов'язки. – К.: Обереги, 1994.
- 22.Оникович Г.В. Українознавство і лінгводидактика. – К.: Логос, 1997
- 23.Павленко О.О. Теорія і практика навчання ділової комунікації. – К., 2003.
- 24.Павленко О.О. Теорія і практика навчання ділової комунікації. – Дніпропетровськ: АМСУ, 2003.
- 25.Пехота О.М., Старєва А.М. Особистісно орієнтоване навчання: підготовка вчителя. – Миколаїв: Іліон, 2005.
- 26.Пентилюк М.І. Професійна підготовка студентів-філологів. Засвоєння лінгводидактичної термінології // Дивослово. – 2005. -№11. – С. 21-24.
- 27.Пентилюк М.І. Державний стандарт мовної освіти у світі сучасної методики української мови // Українська філологія:теоретичні та методичні аспекти вивчення: Зб.праць науково-практичних читань до 80-річчя Г.Р. Передрій. – Черкаси: Брама-Україна, 2005. – С.41-47.
- 28.Пентилюк М.І. Стандартизація мовної освіти і завдання вчителя-словесника // Таврійський вісник. – 2004. -№2(6). – С. 69-75.
- 29.Пентилюк М.І. Інтегруючий характер фахової підготовки майбутнього вчителя-філолога // Вісник Луганського державного педагогічного університету ім. Т. Шевченка. –2002. -№4. – С. 165-170.
- 30.Пентилюк М.І. Наукові засади формування професійного мовлення студентів-філологів // Вісник Черкаського університету. Серія: Педагогічні науки. – Вип. 54. –Черкаси, 2004. С. 14-20.
- 31.Пентилюк М.І., Горошкіна О., Нікітіна А. Концептуальні засади комунікативної методики навчання української мови // Українська мова і література в школі. – 2006. - №1. – С. 15-20.
- 32.Пентилюк М.І., Горошкіна О., Нікітіна А. Концепція когнітивної методики навчання української мови // Дивослово. – 2004. - №8. – С. 5-9.
- 33.Пентилюк М.І., Горошкіна О., Нікітіна А. Концепція профільного навчання мови // Вивчаємо українську мову. – 2009. - №1. – С. 19-24.
- 34.Пентилюк М.І., Окуневич Т.Г. Методика української мови в таблицях і схемах. – К.: Ленвіт, 2006.
- 35.Пентилюк М.І., Окуневич Т.Г. Урок української мови: технологічний аспект. – Харків: Основа, 2007.
- 36.Пометун О., Пироженко Л. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід. – К., 2002.
- 37.Практикум з методики української мови / За ред. М. Пентилюк. – К.: Ленвіт, 2003.

38. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів. Українська мова. 5-12 класи. – К.: Перун, 2005.
39. Семенов О. Професійна підготовка майбутніх учителів української мови і літератури. – Суми, 2005.
40. Семенов О. Українська культуромовна особистість учителя. – К.: Педагогічна думка, 2007.
41. Симоненко Т.В. Теорія і практика формування професійної мовнокомунікативної компетенції студентів філологічних факультетів: монографія. – Черкаси, 2006.

Додаткова література

1. Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України. – К., 1998.
2. Басова Н.В. Педагогика и практическая психология. – Ростов-на-Дону: Феникс, 2000.
3. Виховна робота зі студентською молоддю. – Навчальний посібник. – Одеса: Фенікс, 2006.
4. Дьяченко В.К. Новая дидактика. – М., 2001.
5. Деякі аспекти формування національної культури студентської молоді: Зб. наук. статей. - К.: ІЗМН, 1997
6. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. – К.: Академвидав, 2004.
7. Діалогічна взаємодія у навчально-виховному процесі загальноосвітньої школи. – К.: ІЗМН, 1997.
8. Єрмоленко С., Мацько Л. Навчально-виховна концепція вивчення української (державної) мови // Дивослово. – 1994. - №5. – С. 28-32.
9. Жариков Е.С. Научный поиск. –К., 1967.
10. Заболотська О.О. Формування індивідуальності майбутніх учителів-словесників: Монографія. – Херсон, 2006.
11. Заброцький М.М. Педагогічна психологія. – К.: МАУП, 2000.
12. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання. – К.: Ленвіт, 2003.
13. Зязюн І.А., Сагач Г.М. Краса педагогічної дії. – К., 1997.
14. Інноваційні технології навчання методики української мови у вищих навчальних та середніх освітніх закладах. – К.: Міленіум, 2006.
15. Кічу Н.В. Формування творчої особистості вчителя. – К.: Либідь, 1991.
16. Князян М.О. Самостійно-дослідницька діяльність майбутніх учителів іноземних мов: теорія і практика. – Ізмаїл: Сміл, 2006.
17. Педагогіка вищої освіти / За ред. З.Н. Курлянд, Р.І. Хмелюк. – Одеса, 2002.

РОЗДІЛ «МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ»

Викладач української літератури, його професійні та особистісні якості. Модель фахівця української літератури. Професійні якості викладача. Навчальна робота викладача. Науково-дослідницька діяльність викладача, її значення для викладання літературознавчих дисциплін. Виховні функції викладача-літературознавця. Професійна компетенція викладача української літератури. Критерії професійної компетентності викладача української літератури: рівень теоретичних знань і вмінь, рівень володіння методами літературного дослідження, володіння професійно-мовленнєвою культурою, результативність практичної діяльності.

Методичні аспекти викладання теоретико- та історико-літературних курсів і спецкурсів. Вимоги до літературних курсів, їхня структура, методологічні принципи побудови, навчальне, розвивальне і виховне значення. Відбір навчального матеріалу літературних курсів. Критерії відбору: фундаментальність, актуальність, доступність матеріалу.

Методика проведення навчальних занять з літературознавчих курсів. Форми навчальних занять з літературознавчих курсів і методика їх проведення. Вимоги до лекцій. Принципи добору матеріалу для лекцій. Підготовка до лекції, її структура і виконання. Повідомлення як зміст і форма лекції. Поєднання живого слова та інших засобів навчання. План лекції. Відбір матеріалу, його компонування.

Основні складові лекції: вступ, основна частина, висновки, рекомендації. Конспект (текст) лекції. Лектор та аудиторія. Імідж лектора, його складові. Зворотний зв'язок з аудиторією. Організація індивідуальної роботи студента при конспектуванні лекцій.

Традиційні форми лекцій: вступна; установочна, програмію-тематична, лекція-коментар, оглядова, підсумкова лекція.

Нетрадиційні (інноваційні) форми лекцій: проблемна, лекція-дискусія, лекція-прес-конференція та ін.

Практичні заняття з літературознавчих дисциплін, їх специфіка, призначення, співвідношення з лекційними курсами, форми і методика проведення. Функції і діяльність викладача на практичних заняттях.

Специфіка і призначення семінарів з літературознавчих дисциплін, їх види і методика проведення.

Роль та дії викладача під час проведення практичних, семінарських занять.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

Основна література

1. Акімова О.В. Теоретико-методичні засади формування творчого мислення майбутнього вчителя в умовах університетської освіти: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра пед. наук: 13.00.04 / Вінниц. держ. пед. ун-т ім. Михайла Коцюбинського. – Тернопіль, 2010. – 44 с.
2. Аксиологічний підхід – основа формування цілісної особистості майбутнього педагога / За заг. ред. Л.О. Хомич. – Київ – Ніжин, 2010. – 143 с.
3. Алексюк А.М. Організація самостійної роботи студентів в умовах інтенсифікації навчання. – К., 1993. – 168с.
4. Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України. Історія. Теорія. – К.: Либідь, 1998. – 560с.
5. Адорно Т. Теорія естетики / Пер. з нім. П.Таращук. – К.:Вид-во Соломії Павличко "Основи", 2002. – 518с.
6. Бабанский Ю.К. Методы обучения в современной общеобразовательной школе. – М.:Просвещение, 1985. – 208с.
7. Базиль Л.О. Розвиток літературознавчої компетентності майбутніх учителів української мови та літератури. – К.: Вид-во НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2015. – 574 с.Бандура О. Шкільний підручник з української літератури. – К.: Пед.думка, 2001. – 76с.
8. Бахтин М. Человек в мире слова. – М.: Изд-во Рос. откр. университета, 1995. – 140с.
9. Бех І.Д. Виховання особистості: У 2 кн. Кн. 1: Особистісно орієнтований підхід: теоретико-технологічні засади; Кн.2: Особистісно орієнтований підхід: науково-практичні засади: Навч.-метод.видання. – К.:Либідь, 2003.
10. Богданова О.Ю. Методика преподавания литературы: Учеб. для студ.пед.вузов / О.Ю.Богданова, С.А.Леонов, В.Ф.Чертов; Под ред.О.Ю.Богдановой. – 2-е изд., стер. – М.: Издательский центр "Академия", 2002. – 400с.
11. Волошина Н.Й. Естетичне виховання учнів у процесі вивчення літератури. – К.:Рад.шк., 1985 . – 104с.
12. Градовський А.В. Компаративний аналіз у системі шкільного курсу літератури: методологія та методика: методологія та методика. – Черкаси: Брама, вид. Вовчок О.Ю. – 2003. – 292с.
13. Діалог культур: Україна у світовому контексті: Мистецтво і освіта: Зб.наук.праць / Ред.кол. І.А.Зязюн (головн.ред.), С.О.Черепанова (упор.і відп.ред.), Н.Г.Ничкало, О.П.Рудницька та ін. – Львів: Українські технології, 2001. – Вип.6. – 372с.
14. Жила С.О. Теорія і практика вивчення української літератури у взаємозв'язках із різними видами мистецтв у старших класах загальноосвітньої школи: Монографія. – Чернігів: РВК „Деснянська правда", 2004. – 360с.
15. Журавський В. С. Вища освіта як фактор державотворення і культури в Україні. – К.: Видавничий Дім "Ін Юре", 2003. – 416с.

16. Зазуліна Л.В. Діалогізацій дидактичного процесу: гуманістична перспектива. – К.: Правда Ярославичів, 1998. – 64с.
17. Зборовська Н.В. Психологія і літературознавство: Посібник. – К.: Академвидав, 2003. – 392с.
18. Из опыта работы по совершенствованию методологии и методики преподавания литературоведческих дисциплин. – Иваново, 1998. – 218с.
19. Костюк Г.С. Навчально-виховний процес і психологічний розвиток особистості. – К.: Вища школа, 1999.
20. Левина М.М. Технологии профессионального педагогического образования: Учеб.пособие для студ.пед.учеб.заведений. – М.: Изд.центр "Академия", 2001. – 272с. ,
21. Максимов В.Г. Педагогическая диагностика в школе: Учеб.пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений. – М.: Изд.центр "Академия", 2002. – 272с.
22. Мадютина Н.К.Основи професійної підготовки словесника-русиста. – Кишинев-Щитинца, 1988. –132с.
23. Мороз О.Г. Педагогіка і психологія вищої школи: Навч. посібник / За заг.ред. О.Г.Мороза. – К.:НГГУ, 2003. – 267с.
24. Мурашов А.А. Речевое мастерство учителя (Педагогическая риторика). – М.,1999. – 345с.
25. Наєнко М.К. Історія українського літературознавства: Підручник. – К.: Видавничий центр "Академія", 2001. – 360с.
26. Наукові основи методики літератури: Навч.-метод.посібник / За ред. Волошиної Н.Й. – К.: Ленвіт, 2002. – 344с.
27. Олєфіренко В.В. Підручник з української літератури: історія і теорія. – Донецьк: Східний видавничий дім, 2003 . – 324с.
28. Освітні технології: Посібник / За ред. О.М.Пехоти. – К.:А.С.К., 2001. – 256с.
29. Организация аудиторной и внеаудиторной самостоятельной работы студентов в рейтинговой системе обучения / Г.Н.Юшко. – Ростов н/Д, 2000.
30. Островерхова Н.М. Аналіз уроку: концепції, методики, технології. – К.: Фірма "ІНКОС", 2003. – 352 с.
31. Падалка О.С. Педагогічні технології. – К.:Вид-во "Українська енциклопедія" ім.М.П.Бажана, 1995. – 253с.
32. Пасічник Є.А. Методика викладання української літератури в середніх навчальних закладах: Навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти. – К.: Ленвіт, 2000. – 384с.
33. Педагогічна майстерність: Підручник / за ред. І.А. Зязюна. – К.: 1997. – 271с.
34. Педагогічні технології у неперервній професійній освіті / За ред. С.О.Сисоєвої. – К.: ВІПОЛ, 2001. – 502с.
35. Підготовка майбутнього вчителя до впровадження педагогічних технологій: Навч.посіб. / О.М.Пехота, В.Д.Будак, А.М.Старева, К.Ф.Нор, В.І.Шуляр, І.М.Михайлицька, І.В.Манькусь, Т.В.Тихонова, О.Є.Олексюк, О.І.Балицький; За ред.І.А.Зязюна, О.М.Пехоти. – К.:Вид-во А.С.К., 2003. – 240с.

36. Проблемы изучения и преподавания литературы в вузе и школе: Сб. научн. Трудов / Отв. ред. А.А.Демченко. – Саратов, 2000.
37. Рейтингова система оцінки успішності навчання студентів: Збірник наукових праць. – К.: НМК ВО, 1992. – 204с.
38. Семенов О. Організація науково-дослідної роботи студентів філологічних факультетів педагогічних університетів: Навчально-методичний посібник. – К.,Глухів: РВВ ГДПУ, 2002. – 96с.
39. Синиця І.О. Педагогічний такт і майстерність учителя. – К.: Рад.шк.,1981.
40. Сізіх Н.В. Комп'ютерні технології тестування знань у Європі. – К.: ІМВ, 1999. – 102с.
41. Степанишин Б.Г. Стратегія і тактика в літературній освіті учнів: Роздуми старого методиста-словесника, або Від "альфи" до "омеги" у викладанні рідного письменства в школі. – К.:Веселка, Тернопіль: Навчальна книга-Богдан, 2003. – 191с.
42. Сухомлинський В.О.Вибрані твори: В 5-ти т. – К.: Рад.школа, 1977. – Т.3. – 256с.
43. Токмань Г.Л. Методика викладання української літератури в старшій школі: екзистенціально-діалогічна концепція. – К.: Міленіум, 2002. – 320с.
44. Ткаченко А.О. Мистецтво слова: Вступ до літературознавства: Підручник для студентів гуманітарних спеціальностей вищих навчальних закладів. – 2-е вид. випр. і доповн. – К.:ВШД "Київський університет", 2003 . – 448с.
45. Чернилевский Д.В.Дидактические технологии в высшей школе:Учебн. пособие для вузов. – М.: ЮНИТО-ДАНА, 2002. – 437с.
46. Шиянов Е.И. Развитие личности в обучении: Учебн. пособие для студ. пед.вузов. – М.: Издат.центр «Академия», 2000. – 288с.

Додаткова література

1. Балл Г.О. Психологія праці та професійної підготовки особистості / Г.О. Балл, М.В. Бастун, В.І. Гордієнко та ін. – Хмельницький: Універ, 2001. – 330 с.
2. Кудряшов Н. И. Взаимосвязь методов обучения на уроках литературы. – М.: Просвещение, 1981. – 190 с.
3. Методика преподавания литературы / Под ред. З. Я. Рез. – М.: Просвещение, 1977. – 383 с.
4. Методика преподавания литературы: Пособие для студентов и преподавателей / Под ред. О. Ю. Богдановой, В. Г. Маранцмана: В 2-х ч. – М.: Владос, 1995.
5. Мірошніченко Л. Ф. Методика викладання світової літератури в середніх навчальних закладах: Підручник для студентів-філологів. – К.: Ленвіт, 2000. – 240 с.
6. Неділько В. Я. Методика викладання української літератури в середній школі. – К.: Вища школа, 1978. – 248 с.
7. Никольський В. А. Методика преподавания литературы в средней школе. – М.: Просвещение, 1971. – 256 с.

8. Пультер С. О., Лісовський А. М. Методика викладання української літератури в середній школі. – Житомир: Полісся, 2000. – 163 с.
9. Ситченко А. Л. Методика навчання української літератури в загальноосвітніх закладах: Навч. посіб. для студентів-філологів. – К.: Ленвіт, 2011.

Інтернет-ресурси

1. Закон України «Про освіту». – http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T172145.html.
2. Проекти стандартів вищої освіти. 014.01 Середня освіта (українська мова та література) (бакалавр). – <http://mon.gov.ua/activity/education/reforma-osviti/naukovo-metodichna-rada-ministerstva/proekti-standartiv-vishhoyi-osviti.html>.
3. Гондюл В.П. Методика викладання у вищій школі. Матеріали до курсу лекцій: Електронний варіант. К.: ІМВ КНУТШ, 2000. – <http://mi.iir.kiev.ua/progsubj/opp/index.html>.
4. Ланин Б.А. Интеграция Интернета в литературное образование. <http://www.ioso.ru/ts/s010608/lanin.htm>
5. Шадрина Л.И. О гуманитаризации филологического образования в русле национальной идеи й профессиональной подготовки. <http://ww.ostu.ru/conf/soc2002/papers/shadrina.htm>.
6. <http://zasic.kspu.kr.ua>
7. <http://center.fio.ru/method/getblob.asp?id=10000533>
8. www.ruthenia.ru/folklore/folklorelaboratory/belous.htm
9. <http://www.ooipkro.ru>

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ

Основними критеріями оцінювання знань студентів є:

- характер і якість самостійної підготовки студента;
- ступінь усвідомлення навчального матеріалу, розуміння того, про що повідомляється;
- повнота, правильність і точність відповіді;
- уміння застосовувати набуті знання у стандартних і нестандартних ситуаціях.

90-100 балів – «відмінно» (A). Відповідь містить глибокі і міцні знання з теми. Студент дає розгорнуту аргументацію кожного з положень, вміє синтезувати знання по окремих параграфах, може чітко сформулювати дефініції, використовуючи відповідну термінологію, вміє застосовувати здобуті теоретичні та практичні знання у всіх видах лінгвістичного та літературознавчого аналізу. Відповідь повинна бути викладена літературною мовою, містити посилання на нову навчальну літературу.

82-89 балів – «добре» (B). Студент має міцні ґрунтовні знання, але може допустити неточності у формулюванні, незначні помилки в наведених прикладах. Допускається одна неточність у використанні понятійного матеріалу. Студент допускає незначні погрішності в узагальненнях і висновках.

74-81 бал – «добре» (C). Відповідь студента повна, але невичерпна за сумою головних положень, має скорочену аргументацію щодо їх висвітлення, має правильне, але неповне виконання практичного завдання. У відповіді допускаються порушення логіки і послідовності викладу матеріалу, теоретичні питання не завжди підкріплюються прикладами.

64-73 бали – «задовільно» (D). Студент допускає порушення у викладі теоретичного матеріалу, викладає поверхневі і непереконливі теоретичні положення і висновки, порушує при відповіді послідовність і логічність. Хоча студент знає програмний матеріал повністю, але не вміє самостійно мислити. У відповіді допускаються стилістичні помилки, теоретичні питання зовсім не підкріплюються прикладами.

60-63 бали – «задовільно» (E). Відповідь містить неповне висвітлення всіх питань, порушення послідовності й логіки викладу матеріалу, поверхневу аргументацію положень теми, відсутність прикладів. Мова відповіді містить помилки, неправильне слововживання.

35-59 балів – «незадовільно» (FX). Відповідь містить неправильне висвітлення питань, допускає неправильні посилання на факти та їх тлумачення. Студент не володіє термінологією, не вміє викладати програмний матеріал, допускає фактичні помилки при висвітленні даної теми.

1-34 бали – «незадовільно» (F). Оцінка виставляється студенту, який зовсім не знає фактичного матеріалу, не розкриває зміст теоретичного завдання; неправильно витлумачує факти; подає помилкову аргументацію. Студент не вміє викладати програмний матеріал і виявляє слабе володіння нормами сучасної української літературної мови.